

Sygn. akt IX U 892/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 maja 2018r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 892/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.05.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu W. T. (T.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a tej ustawy, ponieważ po uprawomocnieniu się decyzji odmownej z dnia 04.08.2016r. nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po uprzednim odtworzeniu jego zarobków uzyskanych w KWK (...) w latach 1967-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od dnia 1.10.1987r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1987-12/1987. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 335,39% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 04.08.2016r., która jest prawomocna. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z dwudziestu lat przypadających na przestrzeni całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem minimalnych wartości wynagrodzenia za lata, za które ubezpieczony nie udokumentował zarobków, wyniósł 186,73%.

W dniu 19.04.2018r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie powołanych powyżej przepisów. Zaskarżoną decyzją z dnia 08.05.2018r., opisaną na wstępie, organ rentowy ponownie odmówił przeliczenia świadczenia.

(dowód: akta rentowe)

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent na okoliczność czy istnieją przesłanki do przeliczenia emerytury ubezpieczonego, przy uwzględnieniu art. 110 a ustawy o emerytalnej, biorąc pod uwagę 20 najkorzystniejszych lat z lat 1967-1989, w tym z okresu po nabyciu uprawnień emerytalnych, po uprzednim odtworzeniu wysokości zarobków z KWK (...) w latach 1967 - 1979, w oparciu o dane dotyczące kształtowania się stawek płacy zasadniczej ubezpieczonego, zawarte w karcie zaszeregowania ubezpieczonego z akt osobowych,

i dodatków do płacy przy założeniu podstawowej normy czasu pracy, trzymianowego czasu pracy, przy uwzględnieniu wykazanych w aktach osobowych wysokości dniówek półtorakrotnych, pracy w co najmniej 2 niedziele w miesiącu, a jeżeli wskazuje to wysokość dniówek półtorakrotnych, to większą ilość niedziel, w zależności od załącznika do karty ewidencyjnej ubezpieczonego przy uwzględnieniu, iż ubezpieczony pracował w oddziale wydobywczym w KWK (...) i wzięciu pod uwagę warunków panujących w tej kopalni i dodatków przysługujących z tego tytułu, przy uwzględnieniu przepisów UZP w spornym okresie, przy uwzględnieniu zapisów w kartach zasiłkowych ubezpieczonego za lata 1967 - 1979 i uwzględnieniu zapisów z tych kart odnośnie długości zwolnień lekarskich, wysokości zarobku branego pod uwagę przy wyliczaniu zasiłku, jak też złożonych druków Rp- 7 za lata 1980 - 1989.

Jak ustaliła biegła ubezpieczony w spornym okresie osiągał wynagrodzenie w wysokości: - 1967r. -26.888,80zł, 1968r. - 29.907,60 zł, 1969r. - 44.544,62zł, 1970r. - 48.020,40zł, 1971r. - 48.548,60zł, 1972r. - 46.705,70zł, 1973r. - 51.830,45zł, 1974r. - 57.758zł, 1975r. - 75.092,42zł, 1976r. - 76136,00zł, 1977r.- 91200,20zł, 1978r. -74223,20zł, 1979r. - 86316,20zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1969 -1977, 1979-1989 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1967-1979 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, pozostałe dokumenty płacowe, z uwzględnieniem przepisów branżowych, zeznań ubezpieczonego wynosi 246,59%.

(dowód: opinia biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent mgr G. S. z dnia 28.11.2018r. k.18-29 wraz z opinią uzupełniającą z dnia 15.03.2019r. k.48-51, zeznania ubezpieczonego- protokół elektroniczny k.20-21a.s., karta ewidencyjną dniówek półtorakrotnych wraz z załącznikiem, karta zasiłkowa, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...)).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekracza 250%.

Za powyższym przyjęciem przemawia opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur i rent, którą tut. Sąd w pełni podzielił jako rzeczową, specjalistyczną, szczegółowo przedstawiającą odtworzenie wynagrodzenia ubezpieczonego i wyliczenie wppw oraz jako zgodną ze zleceniem Sądu.

W opinii uzupełniającej biegła dokonała korekty doliczając podwójną kartę górnika od 1975r. Pozostałe zarzuty ubezpieczonego wobec opinii są całkowicie bezzasadne. Biegła uwzględniła wszystkie składniki wynagrodzenia, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu. Jak wynika z pisma Spółki (...) S.A. Oddział w D. w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 30.06.2016r. zostały uwzględnione rekompensaty z tytułu wzrostu cen w latach 1982-1985, 1988 oraz nagrody jubileuszowe w latach 1982,1973 i 1987.

Podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego”. Ten kto się stara udokumentować wyższe świadczenie musi gromadzić dokumenty, wpisy w

legitymacji ubezpieczeniowej, żeby udowodnić wysokość podstawy wymiaru świadczenia (tak również Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 14 czerwca 2018r. w sprawie IIIAUa 1903/17).

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 22.5.2018 (sygn. III AUa 175/18) stwierdził, iż nie istnieje możliwość uwzględnienia w wynagrodzeniu takich składników jak: dodatek za pracę w warunkach szkodliwych, niebezpiecznych, dodatek za pracę w niedzielę i święta, dodatek za pracę w godzinach nocnych i na II zmianie w sytuacji, gdy nie zachowała się ewidencja czasu pracy.

Zaznaczyć jednak należy, iż powszechnie wiadomo i z doświadczenia życiowego wynika, iż praca wykonywana w kopalniach była pracą prowadzoną w systemie zmianowym, stąd zdaniem Sądu zasadne jest zaliczenie ubezpieczonemu na wysokość wynagrodzenia dodatków wynikających z pracy w takim systemie. Dlatego Sąd nie podzielił zastrzeżeń ZUS zgłoszonych w tym zakresie, które zresztą wobec ustalenia wwpw na poziomie poniżej 250%, nie mają żadnego wpływu na wynik sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia